

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 18.

Trettende Session.

12te Møde.

Løverdagen den 26de October Kl. 2.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Jeg troer, at strengt juridisk maatte man komme til det Resultat, at Kjøbenhavn i dette Forhold skulde henregnes til vedkommende Amt. Der siges ikke, hvad Amt det skal være, men det vilde naturligtvis blive det Amt, der omfatter Kjøbenhavn, altsaa Kjøbenhavns Amt; men derved vilde fremkomme den store Anomalie, at det vilde blive det eneste Tilfælde, hvori Kjøbenhavn, der i alle andre administrative, communale og judicielle Forhold staaer selvstændig, vilde blive regnet med blandt Kjøbstæderne og betragtet som en Deel af Amtet; saaledes er forresten Sagen bleven behandlet engang før, nemlig ved Anlægget af den Kjøbenhavn-Korsørstke Jernbane, hvorved det dog vel maa erindres, at Amtets Grund netop paa dette Stykke gaaer næsten lige op til Bolden, og det lille til Kjøbenhavns Grund henhørende Stykke er pøde Strand, der ikke har nogen særlig Interesse. Nu forestaaer der derimod et Jernbaneanlæg, der i højeste Grad vedrører Kjøbenhavns Interesse, nemlig den Kjøbenhavn-Helsingørstke Bane, der vil faae en ganske særegen Interesse for Byen derved, at det er Byens egen Grund, hvorover den i en meget stor Strækning skal gaae; det maa altsaa findes meget naturligt, at den Ordning har vakt Anstød, ifølge hvilken to Amtsraadsmedlemmer skulde optræde som overordnet Institution, og det endog ligeoverfor

Communalbestyrelsen. Ministeriet, der ikke ad Fortolkningens Veie har kunnet komme til at hævde Kjøbenhavns exceptionelle Stilling ligeoverfor Amtsraadsmedlemmerne, har derimod fundet, at det i Sagens egen Interesse og med billigt Hensyn til alle øvrige Forhold vilde være rigtigt at give en særlig Bestemmelse om Commissionens Sammensætning for Kjøbenhavn. — Derimod har Ministeriet fundet Betænkelse ved at indrømme den af Communalbestyrelsen fremsatte Paastand, at Kjøbenhavn paa eengang skulde betragtes baade som By og som Amt, uagtet jo rigtignok Communalbestyrelsen i mange Retninger udøver den samme Myndighed som et Amtsraad; thi derved vilde det reent communale Element faae en Overvægt, der kunde blive betænkelig for Sagens Stilling i det Hele. Man har derfor troet at burde anbefale den Udvei, der er vedtaget i flere senere Love, at lade tvende Medlemmer udnævne af Hof- og Stadsretten; jeg skal i saa Henseende nævne Loven om Expropriation med Hensyn til Anlæg af Vandværket og Gasværket, ligesom Saadant ogsaa var paataent ved Expropriationsloven med Hensyn til Fæstningsgrundene, — der som bekendt ikke fik Lovkraft. Dette maa nu vist synes saameget mere naturligt, som disse to Mænd, der ville komme til at staae i samme Forhold til Commissionen som de to Amtsraadsmedlemmer, ville komme til at staae de locale Interesser meget nær og paa den anden Side ikke være hildebe i nogen særlig Opfattelse af den Sag, der ligger for. I Consequents heraf vil ogsaa en anden Paragraph i den nævnte For-